

Kendi Kendime

— Furkan Enes ABÇA - Sadraz · 14 Kasım 2024

Sigaramın son soluğu, ellerim titriyor.
Bacaklarım birbirine vururken,
İki büklüm oluyorum kaygılarımla.
Beynim iflâsın eşiğinde.
Tanrı katında bir seminerdeyiz.
Kendi kendine konuşuyor bir adam.
"Teveccühünüz efemim..." diyor, "saygılarımla!"
Ve kaçmaya başlıyor ardına bakmadan.
O ân fark ediyorum ki
Benmişim kendimden kaçan.
Kendimden kaçarken bahtıma rastlıyorum.
Beni mahveden kendisi değilmiş gibi
Pis pis sırtıyor.
Daha fazla dayanamayarak
Közümü söndürüyorum,
Kör bahtımın kör gözüne bastırarak.
Gözümü döndürüyorum
Görmemek için, acıyarak...
Gözümü yakıyor kahpe dumanlar...
Duman olmuş anılar ve anılanlar...
Kendime söylediğim yalanlar...
Beni kim anlar?
Âh beni kim anlar?

14.11.2024